

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně **J. F.**, zastoupené Mgr. Tomášem Gureckým, advokátem se sídlem Sokolovská 6234/64, pobočka Elektrárenská 125, Frýdlant nad Ostravicí, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2020, č. j. 19 Ad 5/2020 – 28,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 12. 11. 2020 kasační stížnost, v níž žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) požádala o osvobození od soudních poplatků a přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kterou se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“). Krajský soud zamítl stěžovatelčinu žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2019, sp. zn. SZ/MPSV-2019/78151-923, č. j. MPSV-2019/236663-923.

[2] Žalovaný svým rozhodnutím potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě, Kontaktní pracoviště Frýdek-Místek, jímž prvostupňový správní orgán zamítl žádost žalobkyně o příspěvek na zvláštní pomůcku – „motorové vozidlo“.

[3] Podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích jsou řízení ve věcech státní sociální podpory a státních dávek osvobozena od soudních poplatků. Státní sociální podpory se týká i podaná kasační stížnost, proto je stěžovatelka od

poplatkové povinnosti v tomto řízení osvobozena. Nejvyšší správní soud tedy o návrhu na osvobození od soudních poplatků nerozhodoval.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (v řízení o kasační stížnosti stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Ačkoli tedy kasační stížnost zásadně nemá odkladný účinek, může jí Nejvyšší správní soud takový účinek přiznat, pokud stěžovatel dostatečně konkrétně uvede, že mu hrozí nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a pokud zároveň toto tvrzení prokáže (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Stěžovatelka ve svém návrhu pouze obecně uvedla, že jsou zde dány skutečnosti, pro které je třeba, aby byly zatímne upraveny poměry účastníků, a proto navrhuje odklad vykonatelnosti rozsudku krajského soudu.

[6] Nejvyšší správní soud má za to, že stěžovatelce v souvislosti s vykonatelností napadeného rozsudku nehrozí žádná újma, neboť rozsudek krajského soudu a ani rozhodnutí žalovaného ji nezbavuje přiznaných práv, ani jí nenařizuje žádnou povinnost. Žalovaný svým rozhodnutím pouze deklaroval, že stěžovatelka nesplňuje podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a krajský soud toto rozhodnutí zamítnutím žaloby potvrdil. Ač je tedy napadený rozsudek formálně vykonatelný, neboť proti němu nelze podat řádný opravný prostředek, nelze jej fakticky vykonat, protože stěžovatelce neukládá žádnou povinnost, kterou by byla povinna vůči žalovanému jako oprávněnému splnit. Nemůže proto dojít ke zhoršení stěžovatelčiny situace oproti té, v níž byla před vydáním napadeného rozsudku.

[7] Jelikož stěžovatelce nemůže v souvislosti s vykonatelností napadeného rozsudku vzniknout újma, která je jednou z podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud stěžovatelku nevyzýval, aby doplnila návrh na přiznání odkladného účinku o konkrétní skutečnosti, neboť to považoval vzhledem k uvedenému za nadbytečné, a kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 19. listopadu 2020

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu